

Blokje pastoor – uit Nieuwsbrief KBO

Maria.

De maand mei is het centrum van de lente, zou je kunnen zeggen. Aan alle kanten zie je het nieuwe leven tot ontplooiing komen. Juist die maand is bijzonder aan Maria toegewijd. Daar is een interessante bron voor te noemen.

Veel oude feesten in de christelijke kerk vinden hun oorsprong bij 'heidense' gebruiken. Zo noemden de Romeinen de maand mei (*Maius* in het Latijn) naar de godin Maia, een dochter van Atlas en Pleione. *Maia* stamt uit het Grieks en betekende oorspronkelijk 'moeder' en later 'vroedvrouw'. U begrijpt het al, de Romeinen vereerden deze Griekse moedergodin, omdat zij de dingen van de natuur zou laten groeien.

Deze groeiperiode was ook bij andere voorouders opgevallen. Ook de Kelten kenden een voorjaarscultus rond een godin: Beltane. Haar feest (rond 1 mei) stond eveneens in het teken van de vruchtbaarheid. De Germanen en West-Slavische volkeren kenden ook een cultus rond vruchtbaarheid rond de maand mei. Net als de Romeinen vierden de Germanen in mei de zich opnieuw manifesterende groeikracht van de natuur en de overwinning van de zomer op de winter.

De kerkvaders hebben, in plaats van genoemde godinnen, Maria in de maand mei centraal geplaatst. Door haar is immers ook nieuw leven geschapen. Nog wel van een heel andere orde: Jezus. Hij bracht door zijn dood én verrijzenis leven dat eeuwig duren zal, bestemd voor allen die in Hem geloven. Daarom gaan we in de maand mei op bedevaart naar een bijzondere Maria plaats om haar te eren, te danken en te vragen, dat wij steeds in dat eeuwige leven blijven geloven. Wat er ook gebeurt, er zijn steeds nieuwe kansen, want bij God is het leven sterker dan de dood. Dat laat de natuur zien, heel speciaal rond mei.

Theo Blokland, pastoor.